

عنوان مقاله:

تاملی بر سیاست کوچک‌سازی دانشگاه‌ها؛ راهبردی پیش‌برنده یا بازدارنده

محل انتشار:

فصلنامه علمی راهبرد اجتماعی فرهنگی، دوره 9، شماره 2 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

زهرا رشیدی - استادیار موسسه پژوهش و برنامه ریزی آموزش عالی، گروه نوآوری آموزشی و درسی،

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر، تاملی بر سیاست کوچک‌سازی دانشگاه‌ها؛ راهبردی پیش‌برنده یا بازدارنده است. نوع پژوهش کاربردی است و از روش تحلیل محتوای کیفی از نوع تحلیل تماتیک (موضوعی) در دو سطح رسالت‌های مهم آموزش عالی و کشورهای منتخب که تجربه اجرای این سیاست را داشته‌اند، بهره برده است. ابزار جمع‌آوری اطلاعات، تحلیل محتوا، فیش‌برداری و چک‌لیست بوده است. تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش توصیفی - تحلیلی به شیوه کدگذاری انجام شده است. بر اساس یافته‌های پژوهش، استراتژی کوچک‌سازی در دانشگاه‌ها بیش از آن‌که برآمده از نگاه درون دانشگاه باشد، بیشتر مبتنی بر فشارهای بیرونی دانشگاه است که اهداف اقتصادی، کاهش هزینه و تولید انبوه را به همراه دارد. درواقع این فشارهای بیرونی ناشی از آن است که تقاضا برای ورود به آموزش عالی همچنان رو به افزایش بوده و همچنین با مشکلات جدی از یک سو در تامین بودجه جاری خود و از سوی دیگر با نبود صلاحیت‌های لازم در دانش‌آموختگان خود مواجه است. کشورهای منتخب به لحاظ اجرای سیاست کوچک‌سازی در آموزش عالی موفق نبوده و در اجرای این سیاست ناکام بودند و سیاست برآمده از نگاه کوچک‌سازی این کشورها برای آموزش عالی همانا چابک‌سازی دانشگاه است. از جمله راهبردهای سیاستی برای چابک‌سازی آموزش عالی ایران می‌توان اشاره به نگاه به دانشگاه به‌مثابه نهادی خودتنظیم، لحاظ کردن سیستم ارزشیابی و اعتباربخشی قوی، بازنگری در اولویت‌ها و حذف انتخابی، صرف‌نظر از نگاه بنگاه اقتصادی زودبازده به آموزش عالی کرد. این همه رخ نمی‌دهد مگر، درازای پاسداشت استقلال دانشگاهی، کاهش تمرکز و مدیریت علمی منابع انسانی با تکیه بر رویکرد چابک‌سازی که بیش از همه چیز نیاز امروز نهادهای آموزش عالی است.

کلمات کلیدی:

کوچک‌سازی دانشگاه، تجربه‌های جهانی، آموزش عالی ایران، چابک‌سازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1136773>

